ဆင်းဘက်ဝဲ

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Naw Thazin Hpway
5
မြန်မာဘာသာ my

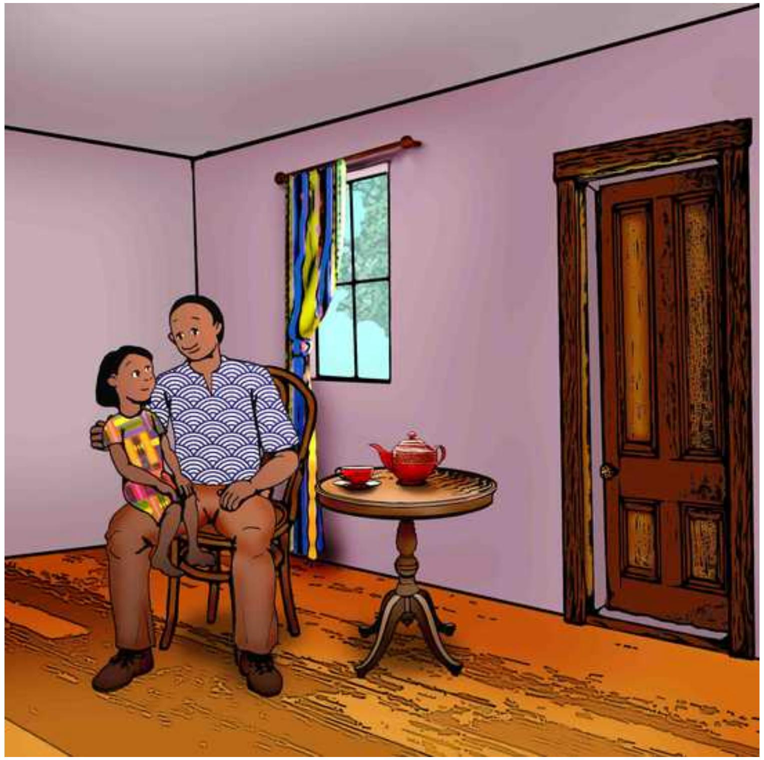

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အမေဆုံးသွာတော့ သူတော်တော်ဝမ်းနည်း
ပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့သမီးကို အကောင်းဆုံး
စောင့်ရှောက်ပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆင်းလက်ဝဲအမေမ
ရှိလည်း သူတို့ဘာသာပျော်အောင် ခံစားတတ်လာပါတယ်။
မနက်တိုင်းမှာ သူတို့ဟာ တူတူထိုင်ပြီးအရင်နေ့ကအကြော
င်းကို ပြောကပြပါတယ်။ ညနေခင်းမှာ သူတို့ဟာ ညနေစာ တူ
တူပြင်ဆင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ပန်းကန်ဆေးပြီးတဲ့အခါ ဆ
င်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့ရဲ့အိမ်စာကို ကူလုပ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ ပုံမှာထက်အိမ်ကိုနော က်ကျမှရောက်လာပါတယ်။ "သမီးလေးရေ ဘယ်မှာလဲလို့" ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အဖေဆီပြေးလာ ပါတယ်။ အဖေဟာအခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ လ က်ကိုကိုင်ထားတာတွေ့တော့ သူရပ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့အဖေ ကပြုံးပြီး"သမီးနဲ့အထူးတလည်တွေ့စေချင်တဲ့သူတစ်ဦးရှိ ပါတယ်။ သူက အနီတာပါ" လို့ပြုံးပြီးပြောလိုက်တယ်။

“ဟယ်လို ဆင်းဘက်ဝဲ အဖေကသမီးအကြောင်းကို အများကြီးပြောပြထားတယ်။” လို့ အနီတာက နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်သူက ပုံမှန်ပြုလို ကောင်မလေးကိုလည်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တာမျိုးမလုပ်ပါဘူး။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဖေကတော့ ပျော်ရွှင်နေပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ သူဟာ သူတို့သုံးယောက်အတူနေထိုင်ဖို့နဲ့ ဘဝကဘယ်လိုကောင်းလာမလဲဆိုတာတွေကိုလည်း ပြောပါတယ်။ “သမီးရေ အနီတာကို သမီးရဲ့အမေအဖြစ်လက်ခံမယ်လို အဖေမျော်လင့်ပါတယ်” လို့ သူကပြောတယ်။

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ဘဝဟာ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ မနက်ခင်းတွမှော သူ့အဖေနဲ့တူတူထိုင်တဲ့အချိန်မရှိတော့ပါဘူး။ အနီဟာ သူ့ကိုအိမ်အလုပ်တွေအများကြီးခိုင်းတာမို့လို့ ကျောင်းကပေးလိုက်တဲ့အိမ်စာတွေကိုလုပ်ဖို့အတွက် ပင်ပန်းသွားပါပြီ။ညနေစာစားပြီးတာနဲ့ သူဟာအိပ်ရာထဲကိုဘဲ သွားပါတယ်။ သူ့ရဲ့တစ်ခုတည်းသော နှစ်သိမ့်မှုကတော့ သူ့အမေချန်ထားပေးတဲ့ ရောင်စုံစောင်လေးတစ်ထည်ပါဘဲ။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေကတော့ သူ့သမီးမပျော်ရွှင်နေတာကို သတိမထားမိပါဘူး။

လအနည်းငယ်ကတော့ ဆင်းဘက်ဝဲ့ရဲ့အဖေက သူ့အိမ်ရဲ့အဝေးကိုခနသွားဖို့ သူတို့ကိုပြောပါတယ်။ “ငါအလုပ်ကိစ္စနဲ့ခရီးသွားရဖို့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဂရုစိုက်ကမြယ်ဆိုတာ သိပါတယ်” လို့ပြောပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲ့ရဲ့မျက်နှာညိုးသွားပါတယ် ဒါပေမယ့် သူ့အဖေက သတိမထားမိလိုက်ပါဘူး။ အနီတာကလည်း ဘာမှမပြောပါဘူး။ သူလည်းမပျော်ရွှင်ပါဘူး။

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ဘဝဟာ ပိုပြီးဆိုးရွားလာပါတယ်။ သူ့ရဲ့အလုပ်တွေကိုမပြီးရင် သို့မဟုတ် ပြန်ချပေရင် အနီတာကသူ့ကိုရိုက်ပါတယ်။ ညနေစာစားတဲ့အခါမှာလည်း အဲ့ဒီအမျိုးသမီးဟာ အစားအစာအများဆုံးစားပြီးဆင်းဘက်ဝဲအတွက် အနည်းငယ်သာချန်ပေးပါတယ်။ ညတိုင်း ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အမေချန်ထားပေးတဲ့ စောင်ကိုခုံပြီးငိုပါတယ်။

တစ်နေ့မနက်မှာ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အိပ်ရာထနောက်ကျပါတယ်။ “ငပျင်းမ” ဆိုပြီးအနီတာက အော်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ဆင်းဘတ်ဝဲကို အိပ်ရာပေါ်ကနေ ဆွဲချသွားပါတယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့စောင်ဟာ သံနဲ့ချိတ်မိပြီးနှစ်ခြမ်းကွဲသွားပါတယ်။

ဆင်းဘက်ဝဲက အရှမ်းကို စိတ်ဆိုးသွားပါတယ်။ သူဟာ အိမ်ကနေ ထွက်ပြေးဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ အပိုင်းပိုင်းအစစဖြစ်သွားတဲ့ သူ့အမေရဲ့စောင်ကိုယူ၊ အစားအသောက်တွေကိုထုပ်ပြီးအိမ်ကနေထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ့အဖေခေါ်လာနေကြလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။

ညနေရောက်တဲ့အခါ စမ်းချောင်းလေးနားမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်မြင့်တစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီးအကိုင်းတွေကို သူ့အတွက် အိပ်ယာအဖြစ်လုပ်ပါတယ်။ သူအိပ်ပျော်သွားဖို့အတွက် “မေမေ၊ မေမေ၊ မေမေ သမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်။ သမီးကိုချန်ထားခဲ့ပြီးဘယ်တော့မှ မပြန်လာဘူး။ အဖေကသမီးကိုမချစ်တော့ဘူး။ အမေဘယ်တော့ပြန်လာမလဲ။ အမေသမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်” ဆိုပြီးသီချင်းဆိုနေပါတယ်။

နောက်နေ့မနက်မှာလည်း ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အဲ့ဒီသီချင်းဘဲထပ်ခါထပ်ခါ ဆိုနေပါတယ်။ အမျိုးသမီးတွေဟာ စမ်းချောင်းမှာ အဝတ်လျှော်ဖို့အတွက်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့ဟာ သစ်ပင်မြင့်ပေါ်က ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းတဲ့ သီချင်းဆိုသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ သူတို့က ဒီအသံဟာ သစ်ရွက်လေတိုးသံလို့ဘဲထင်ပြီးသူတို့အလုပ်ကို သူတို့ဆက်လုပ်ကပြါတယ်။ ဒါပေမယ့်အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ သီချင်းသံကိုသေချာနားထောင်ပါတယ်။

အဲ့ဒီအမျိုးသမီးဟာ အပင်ပေါက်ကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ရောင်စုံစောင်လေးနဲ့တွေ့အခါ "ဆင်းဘက်ဝဲ၊ ငါ့အစ်ကိုရဲ့ကလေး" ဆိုပြီးငိုပါတယ်။ အခြားအမျိုးသမီးလေးတွေလည်း အဝတ်လျှော်တာရပ်လိုက်ပြီးဆင်းဘက်ဝဲ သစ်ပင်ပေါက်နေ ဆင်းလာနိုင်အောင် ကူညီကြပါတယ်။ သူ့ရဲ့အဒေါ်က သူ့ကိုဖက်ပြီးနှစ်သိမ့်ပေးပါတယ်။

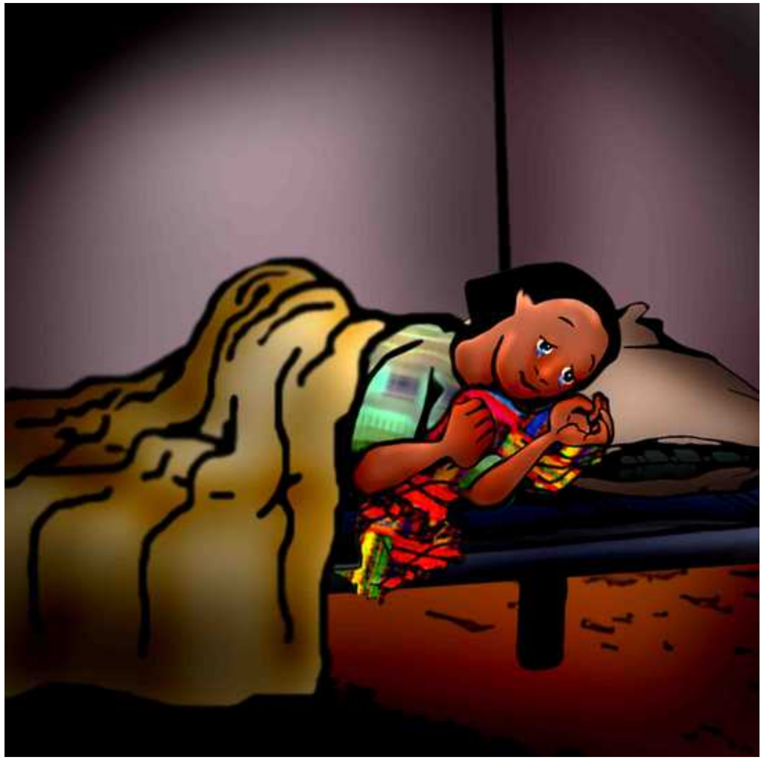

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဒေါ်ဟာ အဲ့ဒီကလေးကို သူ့ရဲ့အိမ်မှာ ခေါ်သွားပါတယ်။ သူဟာဆင်းဘတ်ဝဲကို အစားအသောက်ပူပူလေးတွေ ကျွေးပြီးသူ့အမေရဲ့စောင်နဲ့ သူ့ကို အိပ်ရာထဲ သိပ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီညမှာဘဲ သူအိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ ဆင်းဘတ်ဝဲက ငိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒါတွေဟာ သက်သာခြင်းမျက်ရည်တွေပေါ့ဘဲ။ သူ့အဒေါ်ဟာ သူ့ကိုပြုစုစောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတာ သူသိနေပါတယ်။

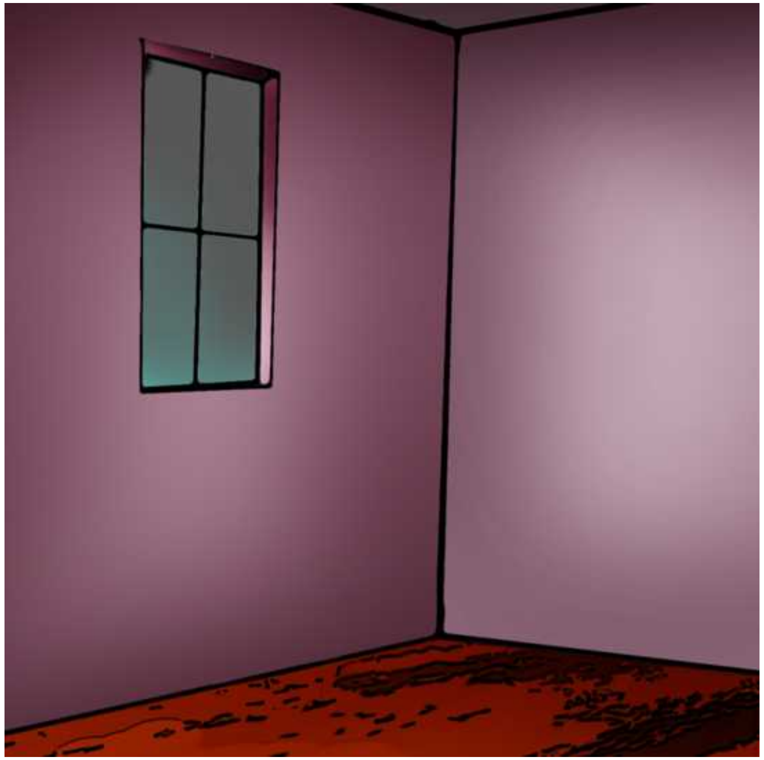

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာအိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့အခန်းဘာမှမရှိတာကို သတိထားမိလိုက်တယ်။ “ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တာလည်း အနီတာ” လို့ လေးလံတဲ့နှလုံးသားနဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲ့ဒီအမျိုးသမီးက ဆင်းဘက်ဝဲထွက်ပြေးသွားကြောင်းပြောပါတယ်။ “ကျွန်မက သူ့ကျွန်မအပေါ်လေးစားစေချင်ခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဘက်က အရမ်းတင်းကျပ်သွားတယ်ထင်တယ်” လို့ပြောပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ အိမ်ကနေထွက်ပြီးစမ်းချောင်းဘက်ဦးတည်ရာကို လျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ညီမရှိတဲ့ရွာဘက်ကိုလည်း သွားပြီးဆင်းဘက်ဝဲကိုတွေ့မိသလားလို့မေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့ရဲ့ တစ်ဝမ်းကွဲတွေနဲ့ ဆော့နေတဲ့အချိန်သူ့အဖေအဝေးကနေလာတာ တွေ့လိုက်ပါတယ်။ သူ့အဖေစိတ်ဆိုးမှာအရမ်းကြောက်ပြီးအိမ်ထဲမှာ ဝင်ပုန်းနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အဖေဟာ သူ့အနားလာပြီး“ဆင်းဘက်ဝဲ၊ သမီးမှာ သမီးအတွက်ပြည့်စုံတဲ့အမေကို သမီးကိုယ်တိုင် ရှာတွေ့ပြီးပါပြီ။သမီးကိုချစ်ပြီးသမီးအပေါ် နားလည်ပေးတဲ့သူပေါ့ ။ သမီးအတွက်အရမ်းဂုဏ်ယူပြီးသမီးကိုချစ်ပါတယ်” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဆင်းဘက်ဝဲပျော်သလောက် သူ့ဒေါ်ဆီမှာနေဖို့အတွက် သဘောတူလိုက်ပါတယ်။

သူ့အဖေဟာ သူ့ဆီကိုနှေးနှေးတိုင်း လာပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သူဟာ အနီတာကိုပါခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာအနီတာရဲ့လက်ကိုကိုင်ပြီး“တောင်းပန်ပါတယ်ကလေးရယ်၊ အန်တီမှားသွားတယ်၊ အန်တီ့ကို နောက်တစ်ခေါက်ကြိုးစားခွင့် ပေးမလား” လို့ပြောပြီးပြုံးပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အဖေရဲ့ စိတ်ပူနေတဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ရှေ့ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးကပြီးအနီတာကိုသူ့ရဲ့ လက်နဲ့ဖက်လိုက်ပါတယ်။

နောက်အပတ်မှာတော့ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲရယ်၊ သူ့အဒေါရယ်နဲ့ သူ့ရဲ့တစ်ဝမ်းခွဲတွေကို အိမ်မှာလာစားသောက်ကဖြို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ တကယ့်စားပွဲတော်ပါဘဲ။ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲအကြိုက်ဆုံးအစားအသောက်တွေကို ပြင်ဆင်ထားပြီးလူတိုင်းဟာ သူတို့ဗိုက်ဝတဲ့အထိ စားသောက်ကပြါတယ်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ လူကြီးတွေစကားပြောတဲ့အချိန်မှာ ကလေးတွေဟာပြေးလွှားဆော့ကစားနေကပြါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ ပျော်ရွှင်ပြီးသတ္တိရှိလာတယ်လို့ခံစားရပါတယ်။ သူဟာ သူ့အဖေနဲ့ သူ့ရဲ့မိထွေးတို့နဲ့တူတူနေဖို့အတွက် သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာ အိမ်ပြန်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ဆင်းဘက်ဝဲ

Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Naw Thazin Hpway